

χῆς τοῦ χαλκοῦ συνοικισμῶν γνωστὸν τύπον¹.

Ἐκ τῶν ἐνταῦθα παραθετειμένων ὀλίγων δοσράκων καὶ ἐκ τῆς πληθώρας τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ συνοικισμοῦ καταφαίνεται, ὅτι ὁ λόφος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κερατσινίου κατφεῖτο ἤδη εἰς τὴν Πρωτοελλαδικὴν - Κυκλαδικὴν ἐποχὴν τῆς τρίτης π. Χ. χιλιετηρίδος καὶ συγκεκριμένως περὶ τὰ 2600 - 2000 π. Χ.² Ὁ εἰς καταλληλοτάτην

1 Χ. Τσοῦντα, Αἱ προϊστορικαὶ ἀκροπόλεις Διμηνίου καὶ Σέσκλου εἰκ. 232—Γ. Ε. Μυλωνᾶ, Νεολιθικὴ Ἐποχὴ ἐν Ἑλλάδι, εἰς τὸ περὶ τοῦ τύπου ἀξινῶν κεφάλαιον.

2 Μυλωνᾶ, Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν 1930 σ. 5.

δὲ τοποθεσίαν παραλιακὸς αὐτὸς πρωτοελλαδικὸς συνοικισμός, καθὼς καὶ ὁ ἤδη ἀνασκαφεὶς πρῶτος ἐν Ἀττικῇ τοῦ Ἀγίου Κοσμά, ἀσφαλῶς συνδέεται πάρα πολὺ μετὰ τῶν συγχρόνων Κυκλαδικῶν¹ καὶ μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἐπικοινωνίας τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῶν νήσων τῶν Κυκλάδων ἤδη εἰς τὴν Γ' χιλιετηρίδα π. Χ.

Γ. ΜΠΑΚΑΛΑΚΗΣ

1 Περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Χ. Τσοῦντα ὡς ἰδρυτοῦ τῆς ἐρεῦνης τοῦ Κυκλαδικοῦ πολιτισμοῦ, διὰ τῶν δύο θεμελιωδῶν μελετῶν του, ΑΕ 1898 σ. 137 ἐξ. καὶ 1899 σ. 73 ἐξ. ἀναλυτικώτατα ὁμιλεῖ ὁ Κ. Κουρουνιώτης, Θρακικά ζ' σ. 407.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΩ

ΥΠΟ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΜΙΤΣΟΥ

Ἐνεπίγραφος πλάξ (εἰκ. 1) λευκοφαίου τιτανολίθου τῶν ἐκ τοῦ Τιθίου λατομηθέντων. Μετρεῖ εἰς ὕψος 0,735, πᾶχος 0,16 καὶ πλάτος 0,78. Εὐρέθῃ ἐντετειχισμένη ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ δεξιοῦ τοίχου τοῦ ἡρειπωμένου ἐκκλησιδίου τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἐν Ἀσκληπιείῳ¹ (ΑΕ 1918 σελ. 172 κέ:), με πρόσοψιν τὴν μὴ γεγραμμένην τῶν δύο μεγάλων πλευρῶν. Ὡς ἐκ τούτου ἐπὶ τῆς ἐχούσης τὰ γράμματα πλευρᾶς ἐπεκάθητο παχὺ στρῶμα κονιάματος, ὅπερ μετὰ πολλοῦ κόπου ἀφηρεῖται. Κατὰ τὸ ἀριστερόν, κατὰ τὸ μέσον περίπου τοῦ ὕψους, φέρει ἐγκοπὴν, διήκουσαν ὅλον τὸ πᾶχος τοῦ λίθου καὶ προελθοῦσαν ἐκ μεταγενεστέρως χρήσεως αὐτοῦ, ἕνεκα τῆς ὁποίας κατεστράφη ἡ ἀρχὴ τῶν ἀπὸ τοῦ 17^{ου} - 28^{ου} στίχων. Κατεστραμμένοι εἶναι καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν στίχων 1 - 12, συνεπεῖα φθορᾶς τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο. Φθορᾶς ὑπέστησαν καὶ τὰ γράμματα τῶν κατὰ τὸ μέσον τοῦ λίθου στίχων καὶ δὴ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, τοῦ 19^{ου}, τέσσαρα μόνον γράμματα ἀναγιγνώσκονται.

Ἡ ὀπισθία πλευρὰ εἶναι ἀνεπεξέργαστος, ὀλίγον δὲ ἔχουσι πελεκητὴ καὶ αἱ λοιπαὶ τέσσαρες.

Ἐπὶ τῆς προσθίας, λείας οὔσης, φέρει ἐπιγραφὴν ἐκ 40 στίχων, ἀρχομένην ἐκ τοῦ ἀνωτάτου ἄκρου τοῦ λίθου καὶ καταλαμβάνουσαν τὰ 0,63 τοῦ ὅλου

1 Ἐν τῷ αὐτῷ ἐκκλησιδίῳ εὐρέθησαν, ἐκτισμένοι, κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς πολλαὶ ἐπιγραφαί, ὧν σπουδαιότεραι αἱ ἐν IG. IV 1² ὑπ' ἀριθ. 63. 68. 73.

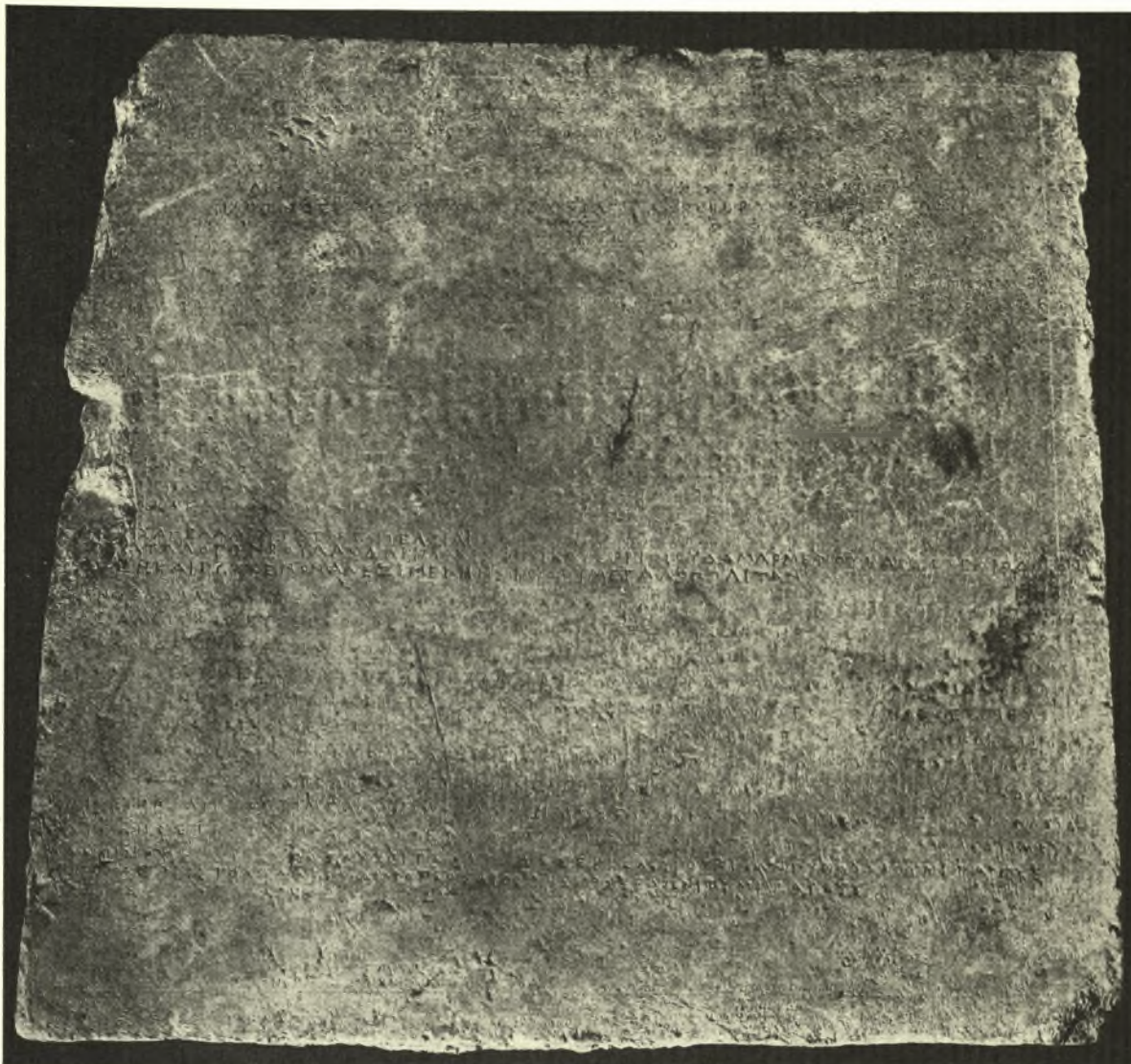
ὕψους, ὥστε κατὰ τὸ κάτω μέρος νὰ μένῃ ἄγραφος χώρος ὕψους 0,105.

Τὰ γράμματα, ἐπειδὴ ἔχουσι χαραχθῆ ὑπὸ διαφόρων χειρῶν καὶ ὅχι κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, εἶναι καὶ διάφορα κατὰ τὸ μέγεθος. Τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου λ. χ. ἔτους τὰ γράμματα εἶναι μεγαλύτερα. Γενικῶς ὅμως ὕψος γραμμάτων εἶναι 0,007-0,009. Ποικίλλει ὁσαύτως τὸ μεταγραμμάτιον καὶ τὸ μεταστίχιον. Τῶν γραμμάτων ἐχαράχθησαν ἐπιμελέστερον μὲν τὰ ἀπὸ τοῦ στίχου 25 μέχρι τέλους, ἀμελέστερον δὲ τὰ τῶν προτέρων στίχων. Τοῦτο, ὡς καὶ αἱ προμνημονευθεῖσαι φθοραὶ τοῦ λίθου καθιστῶσι λίαν δύσκολον τὴν ἀνάγνωσιν ἐν τισὶ δὲ καὶ ἀδύνατον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ ἐκάστου στίχου γραμμάτων δὲν εἶναι ὠρισμένος, ἀφοῦ δὲν εἶναι στοιχηδὸν γεγραμμένη ἡ ἐπιγραφή. Οὕτω λ. χ. τῶν στίχων τοῦ 5' ἔτους ὁ ἀριθμὸς ποικίλλει ἀπὸ 63 - 70, ὁ ἴδιος δὲ περίπου εἶναι καὶ τῶν προηγουμένων.

Τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐλλειπόντων τῇδε καθεῖσε γραμμάτων προσεπάθησα νὰ ἐξακριβώσω ὅπου τοῦτο ἦτο δυνατόν καὶ δηλώνω τοῦτον, ἐν τε τῇ μεταγραφῇ καὶ τῇ δι' ἐπιγραφικῶν γραμμάτων δημοσιεύσει τῆς ἐπιγραφῆς.

Ἀναγράφονται δὲ ἐπὶ ταύτης πρόξενοι τῆς πόλεως τῶν Ἐπιδαυρίων καὶ θεαροδόκοι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ περιέχει τὴν περιλήψιν τῶν προξενικῶν ψηφισμάτων τῶν ἐκδοθέντων ἐπὶ 6 ἔτη (γνωστοῦ ὄντος, ἐκ τῆς ἐν IG. IV 1² 103 ἐπιγραφῆς, ὅτι οἱ «κατάλογοι βουλᾶς» ἦσαν οἱ ἴδιοι διαρκούντος ἐνὸς μηνὸς καὶ ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τούτου ἡλλασσον), ἥτοι εἶναι ὁμοία μετὰ τὴν ἐν IG. IV 1² 96 δημοσιευομένην ἐπιγραφὴν τὴν εὐρεθεῖσαν ὁσαύτως ἐν Ἀσκληπιείῳ ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ

Εἰκ. 1. Ἐπιγραφή ἐκ τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

ἀνατολικὸν τούτου μέρος οἰκίας Ῥωμαϊκῶν χρόνων¹.

Ἐκάστου τῶν τριῶν τελευταίων ἔτων οἱ πρόξενοι καὶ θεαροδόκοι χωρίζονται τῶν προξένων καὶ θεαροδόκων τοῦ ἐπομένου ἔτους, καταλειπομένου κενοῦ χώρου ἑνὸς στίχου, ἐνῷ διὰ τὰ τρία προηγούμενα ἔτη συμβαίνει, ὥστε τὰ τελευταῖα γράμματα τοῦ ἔθνικοῦ τοῦ τελευταίου προξένου νὰ μὴ τελειώνωσι μὲ τὸ τέλος τοῦ στίχου, τὸ δὲ οὕτως ὑπολειπόμενον κενὸν χρησιμεύει διὰ νὰ διαχωρίζῃ τοὺς προξένους τοῦ προηγούμενου ἀπὸ τοὺς τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προξένων καὶ θεαροδόκων ἑκάστου ἔτους ποικίλλει. Οὕτω λ. χ. ἐν τῷ 5' ἀναγρά-

1 Π. Καββαδία Τὸ Ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ. Τοπογραφικὸς πῖναξ. Ρ.

φονται 20 μὲν θεαροδόκοι, 8 δὲ πρόξενοι, ἐν ᾧ ἐν τῷ Ε' εἰς μόνος πρόξενος καὶ θεαροδόκος.

Μετὰ τὸ ἔθνικὸν ἑκάστου θεαροδόκου ἢ προξένου τοῦ Δ' καὶ 5' ἔτους ὑπάρχει κενὸς χώρος ἑνὸς γράμματος ἐν ᾧ τίθεται στιγμή.

Οἱ χρόνοι τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς εἶναι τὸ τέλος τοῦ Γ' π. Χ. αἰῶνος καὶ εἰδικώτερον τὰ περὶ τὸ 225 ἔτη, καθὼς δηλοῦται ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων τοῦ 5' ἔτους [κΓ^οΔ], τοῦ ἐν στίχῳ 30 Θηβαίου καὶ τῆς ἀναγραφῆς προξένου τῶν Μαντινέων ἐν στίχ. 38, ὅπερ χρησιμεύει ὡς terminus ante quem, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ Μαντίνεια μετὰ τὸν ἐν ἔτει 223/2 ἑξανδραποδισμόν της παρὰ τοῦ Ἀντι-

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΘΕΑΡΟΔΟΚΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

- 1 . . . ΜΟ . ΡΙΤΟΣ . Α . Ο . . . . . ΣΑΡΓΕΙΟΣΑΝ . ΣΙ . Ρ . Ρ . ΤΟΣ . . . ΜΕΟΣΑΡΓΕΙΟΣ . Ρ . . ΘΕ . .
. . . . . Κ . ΑΑΡΓΕΙΟΣ . . . . . Ο . ΔΑΜΑΡΜΕΝΟΥΑΡΓΕΙΟΣΔΑΜΑΓΟΡΑΣΜΕΓΑΡΕΥΣ . . . .
. . . . . ΡΑΤΗΣΓΑΝΤΑΡΚΕΥΣΤΕΓΕΑΤΑΣΔΙΟΚΛΗ . . . . . ΡΑΜΒΟΥ . Ρ . ΣΚ . . Σ . ΟΣ
5 . . . . . ΓΕΛΛΑΙΟΥΕΡΙ . . . Τ . ΛΟΓΩ . ΒΟΥΛΑΣΜΥ . ΙΑΔΟΣ . ΑΣΙΧΑΡΕΥΣΡΡ . ΤΙΟΥΤΕΤ . .
. . . . . ΕΛΕΙΑΙΕΔ . Ξ . ΘΕΑΡΟΔΟΚΟΥΣΚΑΙΓΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΤΟΥΣΔΕΘΕΑΡΟΔΟΚΟΙ
. . . . . Σ . ΟΚΡΑΤΗΣ . . . . . ΡΙΩΝΟΣΚΩΙΟΣ . ΑΜΟΦΩΝΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΥΚΩΙΟ . ΜΑΚΑΡΕΥΣΦΙΛΟΥ . Ε
. . . . . ΚΩΙΟΣΛΙΛΡΗΣ . Ο . . ΟΥΦΕΝΙΚΟΣΑΡΧΩΝΑΧΑΙΑΔΑΚΡΗΣΛΑΓΓ . Ι . ΣΓΑΥΣΙΑΣ . Ε . . . ΤΑ
. . . . . Υ . ΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΚΡΑΤΙΝΟΥΤΕΓΕΑΤΑΣΣΩΣΟΣ ~~ΕΥΡΥΓΙΔΟΚΡΗΣ~~ ΕΥΡΥΓΙΔΟΚΡΗΣ . . . . . ΡΗΝΙΟΣ
. . . . . ΕΝ . ΙΤΙΟΣΙΕΡΩΝΟΣΚΡΗΣΚΥΔΩΝΙΑΤΑΣΦΙΛΟΔΑΜΟΣΙΙΕΡΩΝΟΣΚΡΗΣΚΥΔΩΝΙΑΤΑΣ
10 . Ρ . . Ε . ΟΙΚΛΕΑΝΔΡΟΣΔΑΜΟΣΘΕΝΕΥΣΦΛΕΙΑΣΙΟΣΦΑΙΔΡΟΣΚΛΕΑΝΟΡΟΣ
. . . . . Ε . . Σ . ΟΣΛΥΣΙΓΡΟΣ . ΕΙΔΙ . ΡΟΥΑΡΓΕΙΟΣ
. . . . . ΗΝΟΣΔΓΕΛΛΑΙΟΥΕΡ . Κ . . . . . ΟΓΩ . . Ο . ΛΑΣ . . ΣΤ . . . . . Σ . Ε . .
. . . . . ΤΟΥΕΔΟ . ΕΘΕΑΡ . ΔΟΚΟΥΣ . Α . ΡΟΞ . ΟΥΣΕΙΜΕΝ . Υ . . . . . Ο . ΑΡΟΔΟΚΟ .
Κ . . . . . ΞΕΝ . . . . .
15 . ΡΑΤΕΟΥ . . . . . Ο . ΟΣΔΕΞΙ . . ΟΣ . . . . . ΜΕΣΣΑΝΙΟΣ . ΕΤΕΚΡΑ . Σ . . . . .
. . . . . ΝΟ . . . . . Α . ΟΣΓΡΟ . . . . . ΝΟΙ . Ε . . . . . Σ . ΣΕΡΑΤΟΚΛΕΥΣΣΤΥΜΦΑΛΙΟΣ
. . . . . ΤΙΦΩΝ . . . ΣΙΦ . ΝΕΥΣ . ΕΣ . ΑΝΙΟΣΤ . . Λ . . ΣΕΥ . ΛΕΙΔΑΜΕΓΑΡΕΥΣ . .
. . . . . ΚΟΡΙ . ΘΙΟΣ . ΑΡΑΣΙΟΣΣΩΣΟΥΑΓΤΕΡΑΙΟΣ . . . . .
. . . . . ΓΤ . . . . . ΙΟ . . . . .
20 . . . . . ΟΣΑΓΕΛΛΑΙΟΥΤΕ . Α . ΤΑΙΤ . . . . . ΙΑΙΕ . . ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΒΟΥΛ . ΕΣ . . . . . ΟΣ
. . . . . ΥΣ . . ΙΟΥΕΔΟΞΕ . Ε . Ρ . . ΟΚΟΥΣΚΑΙΡ . ΟΞΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΤΟΥ . . . . . ΑΡΟΔΟΚΟΙ
. . . . . ΤΟΝΟΟΣΙΣΧΕΜΑΧΟΥΤΕΓΕΑΤΑΣ . ΛΑΤΟΜΑΧΟΣΙΑΡΟΚΛΕ . ΣΤΕΓΕΑΤΑΣ . . . . .
. . . . . ΡΕΤΟΣΚΡΑΤΕΡΙΟΣ . ΑΛ . . Δ . ΝΙΟΣ . Θ . ΟΔΩΡΟΣΤΕΛΕΣΤΑΤΕΓΕΑΤΑΣΓΡΟ . . ΝΟ .
. . . . . ΣΚΛΕΑΡΧΟΥΜΑΝΤΙΝΕΥΣ
25 . . . . . ΣΑΓΕΛΛΑΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙ
. . . . . ΧΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΔΩΡΙΜΑΧΙΣΦΙΛΙΚΟΥΣΠΡΙΘΙΟΥΔΑΜΑΡΜΕΝΟΥΕΔΟΞΕΘΕΑΡΟΔΟΚΟΝ
. . . . . ΕΝΚΑΙΓΡΟΞΕΝΟΝΑΛΕΞΙΜΕΝΗΗΣΙΟΔΟΥΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΑΝ

30 ΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΤΕΙΧΙΑΔΟΣΕΡΘΕΝΓΑΤΡΟ
 ΚΛΕΙΔΑΘΙΟΧΑΡΕΥΣΕΔΟΦΕΘΕΑΡΟΔΟΚΟΥΣΚΑΙΓΡΟΦΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΤΟΥΣΔΕ ΕΟΤΙΜΟΣΘΕΟΤΙΜΙ
 ΔΑΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ ΑΙΣΧΙΝΑΣΕΥΕΤΕΥΣΑΡΓΕΙΟΣ ΝΕΩΝΑΣΚΩΝΔΑΘΗ ΑΙΟΣ ΟΙΝΙΛΛ Σ
 ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΜΕΓΑΡΕΥΣ ΑΝΙΑΡΩΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΑΡΓΕΙΟΣ ΑΝΑΞΙΔΑΜΟΣΞΕΝΩ
 ΟΣΧΑΙΡ ΝΕΥΣ ΚΡΑΤΩΝΑΡΙΣΤ ΝΟΣΧΑΙΡΩΝΕΥΣ ΠΟΤΑΜΟΔΡΟΣΣΑΩΝΟΣ ΕΣΡΙΕΥΣ
 35 ΑΡΙΣΤΩΝΜΝΑΣΑΡΧΟΥΘΕΣΠΙΕΥΣ ΞΕΝΩΝ-ΔΙΟΚΛΗΣΦΑΙΝΑΝΑΝΔΡΟΥΘΕΣΠΙΕΙΣ-ΚΑΛΛΙΚΛΗΣΤΙΜΟΡΡ
 ΤΟΥΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ ΦΙΛΟΚΥΔΗΣΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥΤΑΝΑΓΡ ΟΣ ΚΡΑΤΩΝΕΥΚΡΑΤΕ ΣΚΝΙΔΙΟΣ
 ΕΥΑΝΘΙΔΑΣΜΕΣΑΤΕΥΣΔΕ ΟΣ ΕΥΑΓΟΡΟΣΑΒΡΟΜΑ ΟΥΔΕΛ ΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΟΣΛΥΣΙΑΔΟΥΑ Η
 ΝΑΙΟΣ ΚΑΛΛΙΠΡΟΣΤΙΜΕΑΑΙΓΙΝΑΤΑΣ ΣΙΜΟΣΕΠΙΚΡΑΤΕΥΣΑΙΓΙ ΑΤΑΣ ΓΑΤΡΟ ΑΣΙΔΑΣ
 ΑΤΡΩΝΟΣΤΡΟΙΑΝΙΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΟΣΑΙΣΧΙΝΑΓΛΑΤΑΙΕΥΣ Α ΟΤΙΜΟΣΤΙΜΟΥΧΟΥ
 ΑΝΤΙΝΕΥΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΛΥΚΟΡΤΑ ΙΤΩΛΟΣΕΥΚΑΛΛΙΟΥΝΙΚΩΝΓΥΘΟΔΡΟΥΜΕΓΑΡΕΥΣ
 40 ΡΟΓΑΣΑΡΙΣΤΟΛΑΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣΔΙΟΚΛΗΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥΜΕΓΑΡΕΥΣ

ΚΡΗΣ

40 / 310Σ

γόνου καὶ τῶν συμμάχων του παῖει πλέον νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦτο μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΑ ΚΑΘΕΚΑΣΤΑ

Ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς θὰ ἀνέμενέ τις τὸν λόγον τῆς ἀναγραφῆς τῶν ὀνομάτων, τὴν χρονολογίαν, ὅπως γίνεται διὰ τὰ ψηφίσματα τῶν κατόπιν ἐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς ἐν IG. IV 1² ὑπ' ἀριθ. 96 ἐπιγραφῆς, ἀντὶ τούτου ὁμως ἔχομεν ἀμέσως ὀνόματα προξένων. Ὁ λίθος κατὰ τὸ ἄνω μέρος δὲν ἔχει ἀποκοπῇ, ἀφοῦ ἄλλως τε σώζεται καὶ ἡ παράλληλος πρὸς τοὺς στίχους ἀχθεῖσα ὑπὸ τοῦ τεχνίτου γραμμῇ, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀπετέλει συνέχειαν ἄλλου λίθου ὁμοίου περιεχομένου, αἱ δὲ τέσσαρες παράλληλοι πρὸς τὰς τέσσαρας πλευρὰς τῆς ἐπιφανείας γραμμῇ ἤχθησαν, ἵνα οὕτως ἀποτελεσθῇ εἰδὸς τι περιθωρίου, τρόπον τινά, ὅπερ ὁμως δὲν ἐτηρήθη.

Στίχ. 1. Οὗτος ἀρχόμενος εὐθὺς ὑπὸ τὸ ἀνώτατον ἄκρον τοῦ λίθου εἶναι λίαν ἐφθαρμένος καὶ ἀναγράφει προξένους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Ἀργεῖ. Τὸ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου ὄνομα **[Ε]π[ισ]θέ[νης]** (;)

Στίχ. 2. **Δαμαγόρας Μεγαρεύς**. Ἐξαιρέσειν ἀποτελεῖ ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρός. Θεαροδόκον τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Μεγάρῳ, ὅρα καὶ ἐν IG. IV 1² 94². Ἡ Μεγαρίς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κορίνθου παρὰ τοῦ Ἀράτου ἀπέστη τοῦ Ἀντιγόνου καὶ προσεχώρησεν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν συμπολιτείαν (Beloch Griech. Gesch. IV 1. 621), κατὰ δὲ τὸ 225, φοβουμένη τὸν ἀπὸ τοῦ Κλεομένους κίνδυνον, ἀπεσπᾶσθη τοῦ ὑπολειπομένου τῆς Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας καὶ προσεχώρησεν εἰς τοὺς Βοιωτοὺς τῇ συγκαταθέσει τῶν Ἀχαιῶν (Πολύβ. XX 6, 8. Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 710, IV 2 433).

Στίχ. 3. **Τεγεάτας**. Τὴν Τεγέαν εὐρίσκομεν σύμμαχον τῶν Αἰτωλῶν ἀπὸ τῆς ἐισβολῆς των εἰς τὴν Λακωνικὴν (Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 620/1). Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κλεομενείου πολέμου, τῇ συγκαταθέσει των, μαζί μὲ τὰς ἄλλας Ἀρκαδικὰς πόλεις, ἀνενέωσε τὴν πρὸς τὴν Σπάρτην ἀρχαίαν φιλίαν της, τῷ δὲ 223 κατελήφθη, μετὰ μικρὰν πολιορκίαν ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου καὶ τῶν συμμάχων του (Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 713).

[Σή]ραμβος. Περὶ τοῦ ὀνόματος ὅρα Πανσαν. VI 10, 9. IG II⁵ 626^β. 36. IG II³ 1978. IG. IV 1 729^{15, 16, 23}. Καὶ **Σηράμβων** SGDI 3549⁷⁹.

[Κ]ε[λή]ς Κ[νώ]σ[ι]ος. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ Ἱεροῦ εὐρίσκομεν, μετὰ τὸ ὄνομα τῆς μεγαλονήσου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως. Πρβλ. IG. IV 1² 96³⁵ (πρόξενος Σωτάδας Κρής).

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ

- 1 Δη/μό[κ]ριτος . Α.Ο . . . . . Σ Ἀργεῖος, Ἀν. ΞΙ . Ρ . ΤΟΞ . . ΜΕΟΞ Ἀργεῖος [Ἐ]π[ισ]θέ[νης]
 . . . . . Κ.Α Ἀργεῖος, ... Ο . Δαμαρμένον Ἀργεῖος, Δαμαγόρας Μεγαρεὺς, . . .
 . . . /ράτης Παντάρκενς Τεγεάτας, Διοκλῆ[ς] Ση]ράμβον [Κ]ρ[ῆ]ς Κ[νὼ]σ[ι]ος.
 Μηνὸς Ἀ]πελλαίου, ἐπὶ [κα]τ[α]λόγ[ω]ν βουλᾶς, Μυ[σ]ιάδος, [Π]ασιχάρηνς, Προ[α]τίου, τετ[άρ]-
 5 ται, τελείαι, ἔδ[ο]ξ[ε] θεαροδόκους καὶ προξένους εἶμεν τούσδε θεαροδόκοι
 Ἀρι]σ[τ]οκράτης [Αἰσ]χρίωνος Κῶιος, [Δ]αμοφῶν Ἀριστοκρίτου Κῶιος[ς], Μακαρεὺς Φιλου[μ]ε
 νοῦ Κῶιος, Διάρης . ο . . ου Φενικός, Ἀρχων Ἀχαιάδα Κρῆς Λαμπ[α]τ[ί]ος, Πανσίας [Τ]ε[λ]έσ[τ]α
 . . . Υ.ΟΞ, Καλλικράτης Κρατίνου Τεγεάτας, Σῶσος Εὐρυπίδο Κρῆς [Πολυ]ρρήγιος,
 [Μ]εν[ο]ίτιος Ἰέρωνος Κρῆς Κυδωνιάτας, Φιλόδαμος Ἰέρωνος Κρῆς Κυδωνιάτας.
 10 Προ[δ]ξ[ε]ν[ο]ν Κλέανδρος Λαμοσθένης Φλειάσιος, Φαῖδρος Κλεάνορος
 Φλε[ε]σίος, Λύσιππος [Φ]ειδί[π]ον Ἀργεῖος.
- Μηνὸς Ἀπελλαίου, ἐπ[ὶ] καταλόγ[ω]ν β[ο]υ[λ]ᾶς [τᾶ]ς τελείας, - - - - - Σ . . Ε . . .
 του ἔδοξ[ε] θεαροδόκους [κ]αὶ προξένους εἶμεν [το]ύ[σ]δε θεαροδόκοι.
 Κ - - - - - ΞΕΝ - - - - -
- 15 Κ]ρατίου . . . . . ο . . . ος, Δέξι[π]πος . . . . . Μεσσάνιος, ... ετεκρά[τ]ης . . . . .
 ΝΟ . . . . . α[τ]ίος. Προ[δ]ξ[ε]ν[ο]ν . . . . . Ε . . . . . Ξ Ἐρατοκλεὺς Στυμφάλιος,
 [3(:)]τιφῶν [Πα]σιφ[ά]νους [Μ]εσ[σ]άνιος, τ . . . Λ . . . Ξ Εὐκλείδα Μεγαρεὺς, . . .
 - - - - - Κορίνθιος, Π[α]ράσιος Σώσον Ἀπειραῖος - - - - -
 - - - - - [Ἀ]πι[ε]ρα[τ]ίος[ς], - - - - -
- 20 Μηνὸς Ἀπελλαίου τετ[άρ]α[ρ]ται, τελείαι, ἐπ[ὶ] καταλόγου βουλᾶς, ΕΞ . . . ΟΞ
 2 - 3 ΥΞ . . . . . ἰου, ἔδοξε [θ]ε[α]ρ[ο]δόκους καὶ π[ρ]οξένους εἶμεν τού[σ]δε θεαροδόκοι
 2 - 3] τόνος Ἰσχεμάχου Τεγεάτας, ΛΑΤΟΜΑΧΟΣ Ἰαροκλε[ῖ]ς Τεγεάτας, [3 — 4]
 3 - 4] ρετος Κρατέριος [Κ]αλ[χ]ηδ[ό]νιος . Θ[ε]όδωρος Τελέστα Τεγεάτας Προ[δ]ξ[ε]ν[ο]ς[ς]
 4 - 5] ς Κλέαρχον Μαντινέως.
- 25 Μηνὸς Ἀπελλαίου τετάρται, τελείαι,
 Ἐπὶ καταλόγων βουλᾶς, Δωριμαχίς, Φιλίκου, Σπριθίου, Δαμαρμένον, ἔδοξε θεαροδόκον
 εἶμεν καὶ πρόξενον Ἀλεξιμένη Ἡσιόδου Μεγαλοπολίταν.
- Μηνὸς Ἀπελλαίου τετάρται, τελείαι, ἐπὶ καταλόγων βουλᾶς, Τειχιάδος ἔνερθεν, Πατρο-
 κλείδα, Θιοχάρηνς, ἔδοξε θεαροδόκους καὶ προξένους εἶμεν τού[σ]δε [Θ]εοτίμος Θεοτιμί-
 30 δα Λακεδαιμόνιος Αἰσχίνας Εὐθέτης Ἀργεῖος Νέων Ἀσκάονδα Θη[δ]αῖος Οἰνιλλ[ο]ς
 Ἡρακλείου Μεγαρεὺς Εὐρυπίδο Κρῆς Ἀναξίδαμος Ἐένω-
 ν]ος Χαιρωνέως Κράτων Ἀρίσ[τ]ωνος Χαιρωνέως Ποταμόδωρος Σάωνος Θεσπιεύς
 Ἀρίστων Μνασάρχον Θεσπιεύς Ἐένων — Διοκλῆς Φαινάνδρου Θεσπιεύς — Καλλικλῆς Τιμο[κ]ρ[ῖ]τι
 του Ταναγραῖος Φιλοκύδης Λυσιθείδου Ταναγρα[τ]ίος Κράτων Εὐκράτε[ι]ς Κνίδιος,
 35 Εὐανθίδας Μεσάτης Δελ[φ]ός Εὐάγορος Ἀθρομά[χ]ου Δελ[φ]ός Ἀστύνομος Λυσιάδου Ἀ[θ]η-
 ναῖος Κάλλιππος Τιμέα Αἰγινάτας Σῆμος Ἐπικράτης Αἰγινάτας Πατρο[κ]ασίδας
 Πάτριωνος Τροζάνιος Πρόξενον Στράτιος Αἰσχίνα Πλαταιεύς Ἀ[ε]τότιμος Τιμούχον
 Μαντινέως Φιλόξενος Λυκόρτα, [Α]ιτωλὸς Εὐκαλλίων, Νίκων Πυθοδώρου Μεγαρεὺς
 Ἰ[π]πότης Ἀριστόλα Λακεδαιμόνιος, Διοκλῆς Ποσειδωνίου Μεγαρεὺς,
 40 Ἄξιος Κρῆς.

102²⁶ (Τυχαιμένης Κρής ἤλετο) 124⁵ (... αν]δρος Κρής· οὐτ[ος]), ἀλλὰ 96²⁵ **Ἐξάκε[σ]τας Ἰσ[ο]υ-[Κ]νώσιος, Ξεναγόρας Ἰσου[Κ]νώσιος.**

Μετὰ τὸ Κνώσιος ὑπάρχει κενὸν καὶ οὕτω τελειώνουν οἱ πρόξενοι τοῦ πρώτου ἔτους.

Στίχ. 4. **[Μηνὸς Ἀ]πελλαίου ἐπὶ [κα]τ[α]λόγ[ω]ν Βουλᾶς.** Ἡ ἀρχὴ «τῆς περιλήψεως τῶν »πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, τῶν περὶ ὀνομασίας προξένων τῆς πόλεως καὶ θεαροδόκων...», διὰ τὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἔκφρασιν τοῦ Καββαδίου (ΑΕ. 1901 σελ. 66) εἶναι δι' ὅλα τὰ ἔτη ἡ ἰδίᾳ ποικίλλουσα μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν τοποθέτησιν τῶν λέξεων ἐνίοτε. Ἐνταῦθα λ. χ. μετὰ τὸ **Μηνὸς Ἀπελλαίου ἐπὶ καταλόγων Βουλᾶς** ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου, τῶν καταλόγων καὶ εἶτα τὸ **τετάρται τελεῖαι**, ἐν ᾧ κατωτέρω ἐν στίχ. 12 μετὰ τὸ μηνὸς **Ἀπελλαίου ἐπὶ καταλόγων Βουλᾶς** ἔχει **τᾶς τελεῖας**, εἶτα τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου, τῶν καταλόγων κλπ., δηλ. οἷαν διάταξιν ἔχει καὶ ἐν IG. IV 1² 96³⁶ 38. Τέλος κατωτέρω ἐν στίχ. 20, 25, 28, ἔχει τὴν διάταξιν, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ εἶναι ἡ πλέον συνηθισμένη (καὶ IG. IV 2⁹⁶ 1. 9. 15. 19. 62), ἥτοι **Μηνὸς Ἀπελλαίου τετάρται, τελεῖαι, ἐπὶ καταλόγων Βουλᾶς**, ὄνομα δήμου, καταλόγου, ἔδοξε κλπ.

[Ἀ]πελλαίου. Εἶναι ὁ δωδέκατος μὴν τοῦ ἡμερολογίου τῶν Ἐπιδαυρίων (Καββαδίας ΑΕ. 1901 σελ. 70 σημ. 3 καὶ σελ. 82 Hiller IG. IV 1² σελ. 35, 172). Ἐπὶ τούτου ἐξεδίδοντο τὰ προξενικά ψηφίσματα. Μὴν μὲ τὴν ἑπωνυμίαν ταύτην εὑρεται καὶ ἐπὶ τῶν Δελφικῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Οὔτης (SGDI, 1529²⁶. B 14. 26), ἐν δὲ Τήνῳ **Ἀπελλαιῶν**, (Ἀπελλαιῶνος πέμπτη ἐπὶ δέκα IG. XII⁵ 872¹⁵).

Κατάλογοι Βουλᾶς. Δύο ἦσαν οἱ κατάλογοι Βουλᾶς κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ἐν IG. IV 1² 96⁴⁷ ἀναφέρονται πέντε κατάλογοι Βουλᾶς κατὰ τὸν μῆνα Ἀπελλαίου τοῦ ἔτους ἐκείνου. Οὗτοι εἶναι ὥσπερ «οἱ πρυτάνεις, πρόεδροι, ἐπιστάται τῶν Ἀθηναίων, ἐξ ἐκάστης φυλῆς (αἱ ὁποῖαι »ὅμως σπανίως ἀναγράφονται) καὶ δήμου ἐκλεγόμενοι» (Hiller IG. IV 1² σελ. 35). Περὶ τῶν καταλόγων Βουλᾶς ὅρα ὅσα ἔχουσι γραφῇ ὑπὸ B. Keil «Ath. Mitt.» 1895 σελ. 26 ἔξ. ΑΕ. 1901 σελ. 77/8 καὶ Fouilles d'Épidaure σελ. 101, Fraenkel IG. IV 1 σελ. 199.

Μυσιάδος. Καὶ ἐν IG. IV 1² 96⁴⁴, 103^{129, 154}. Τὰ οὐσιαστικά θηλυκά, τὰ προηγούμενα ἢ ἐπόμενα τῶν ὀνομάτων τῶν καταλόγων κατ' ὀνομαστικὴν ἢ γενικὴν, δηλοῦσι βεβαίως πολιτικὴν ὑποδιαίρεσιν εἰς ἣν ἀνήκον οἱ κατάλογοι, φατρίας (ὡς ὠνόμασεν αὐτὰς ὁ B. Keil ἐν Ath. Mitt. 1895 σελ. 31),

δήμους ἢ τοιοῦτόν τι. Περὶ τούτου ὁμως μέχρι τῆς εὐρέσεως τῆς καταλλήλου ἐπιγραφῆς ἃς ἀρκεσθῶμεν εἰς ὅσα ἔχουσι γραφῇ ἡδη (B. Keil ἔ. ἀ. σελ. 26 ἔξ. Blinkenberg «Nord. Tidsskrift for Filologi, tredie række, tredie bind» 1895 σελ. 153 ἔξ. Καββαδίας ἔ. ἀ. σελ. 78 ἔξ. Fraenkel ἔ. ἀ. σελ. 199. Hiller IG. IV 1² σελ. 166).

Πρατίας συνεπλήρωσα εἰς **Περ[α]τίου.** Τὸ ὄνομα εὑρεται ἐπὶ ἐπιγραφῆς, τοῦ τέλους τοῦ Ε' π. Χ. αἰῶνος, ἔξ. Ἀσκληπιείου (IG. IV 1² 172). Πρβλ. καὶ τὰ **Πρατόλαος** 86²⁴, **Πρατόνικος** 38, **Πρατός** 40¹¹, 106^{17, 29}, **Πρατομηνία** 103^{32, 35, 120, 115} 16. 23.

Στίχ. 5. **Τετάρται τελεῖαι.** Ἦτοι τετάρτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς Ἀπελλαίου, ὑπὸ δὲ τὸ τελεῖαι θὰ νοηθῇ ἀγορᾷ. Εἶναι δηλ. ταυτόσημον τῷ **Ἀλιαῖαι τελεῖαι**, ὅπερ εὑρεται ἐπὶ ἐπιγραφῶν τῶν Μυκηνῶν (IG. IV 1 497), τῆς Νεμέας (IG. IV 479), τοῦ Ἄργους (IG. IV 1 557), καὶ **Ἀγοραῖ τελεῖαι σὺν ψάφοις ταῖς ἐννόμοις** ἐπὶ ἐπιγραφῶν τῶν Δελφῶν. Ἄλλως ὁμως ἔδοξε τῷ Καββαδίᾳ γράφοντι ἐν ΑΕ. 1901 σελ. 70 σημ. 3. «οὕτως ἡ τοῦ Ἀπελλαίου τετάρτη »τελεῖα δύναται νὰ εἶναι ἡ τετάρτη ἡμέρα τῆς τρί- »της δεκάδος, ἡ κατὰ τὰς ἀττικὰς ἐπιγραφὰς τε- »τάρτη φθίνοντος ἢ μετ' εἰκάδα.» καὶ τῷ Fraenkel ἔ. ἀ. σελ. 199. «Appelaei die quarto, qui est legitimus (horum decretorum)». Ὅρα ὁμως τὴν ὑπὸ τοῦ Hiller διόρθωσιν ἐν (IG. IV 1²) σελ. 35.

[Αρι]σ[τ]οκράτης... Μετὰ τὸ κενὸν τοῦτο τῶν τριῶν γραμμάτων διακρίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου ἵχνη γράμματος ὥσπερ κ ἢ χ. Πιθανώτατα πρόκειται περὶ τῆς γενικῆς τοῦ ὀνόματος **Ἀισχρίων**.

Στίχ. 6. **Κῶιοι**, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Ἱεροῦ εἶναι ἰδιαίτερος σημαίνουσα, ἀπαντῶσι διὰ πρώτην φοράν.

Στίχ. 7. **Κῶιος.** Μετὰ τοῦτο διακρίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου ἵχνη γράμματος, ὥσπερ λ εἶτα ι καὶ εἶτα πάλιν λ. Πιθανὴ διόρθωσις εἶναι **Διάρης**. Περὶ τοῦ ὀνόματος ὅρα IG. V 1, 111⁵, 649. Τοῦ δὲ ἐπομένου ὀνόματος ἡ διόρθωσις εἶναι **[Λ]ογίου** (;)

Φενικός. Τὸ ἐθνικὸν ἀπαντᾷ διὰ πρώτην φοράν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ Ἱεροῦ ὑπὸ τὸν τύπον τοῦτον. Περὶ τοῦ **Φενικός**, **Φεναίας**, **Φενεύς**, **Φεναῖος** καὶ **Φενέος** ὅρα ὅσα λέγονται ἐν IG. V 2, σελ. 81 ἔξ. Προξένους καὶ θεαροδόκους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Φενεῷ ὅρα ἐν IG. IV 1² 96^{48, 70} 1. Ἄλλους Φεναίας ἐν τῷ Ἱερῷ ὅρα ἐπὶ τῶν ἐν IG. IV 1² ὑπ' ἀριθ. 100^{1, 3, 73} 13 ἐπιγραφῶν.

Ἡ πόλις κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Κλεομένους τῷ 225 π. Χ. ἀνήκουσα πρότερον εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν συμπολιτείαν. (Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 708).

Ἀχαιάδας. Τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ διὰ πρώτην φορὰν καθ' ὅσον γνωρίζω.

Στίχ. 8. Ἀγνωστον ποίας πόλεως ἐθνικὸν εἶναι ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τούτου, διότι πλὴν τῶν δύο τελικῶν γραμμάτων, τῶν λοιπῶν ἵχνη μόνον διακρίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου.

Σῶσος. Μετὰ τοῦτο ἔχουσιν ἀποξεσθῇ δύο γράμματα παρὰ τοῦ χαρακτοῦ, καὶ εἶτα **Εὐρυπίδο** ἀντὶ **Εὐρυπίδου**.

Φλειάσιος. Κατὰ τὸ 228 ὁ Κλεώνυμος ὁ τύραννος τῶν Φλειασίων ἀπέθεσε τὸ ἀξίωμα του καὶ οὕτως ἡ πόλις προσεχώρησεν εἰς τὴν Ἀχαικὴν συμπολιτείαν (Πολύβ. II 44, 6 Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 639). Κατὰ τὸ 225, μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ἀργαίου ὑπὸ τοῦ Κλεομένου, αἱ Κλεωναὶ καὶ ὁ Φλειεὺς προσεχώρησαν εἰς τὸν Κλεομένην καὶ φρουρὰν ἐδέξαντο (Πλουτ. Ἀρατ. 34 Πολύβ. II 52, 2. Περὶ τῆς χρονολογίας, ἴδε Beloch. ἔ. ἀ., IV 1 σελ. 708). Μνείαν Φλειασίων ἔχομεν καὶ ἐπὶ τῶν ἐν IG. IV 1² ὑπ' ἀριθ. 73¹² καὶ 620, ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ἐπιγραφῶν.

Στίχ. 11. **[Φ]ειδί[π]ου.** Τοῦ πρώτου γράμματος ἵχνη μόνον σώζονται, ἅτινα ὁμοιάζουσι μᾶλλον πρὸς ἵχνη Τ. Τοιούτοχον ὅμως ὄνομα ἀρχόμενον ἀπὸ Τ δὲν γνωρίζω, τὸ δὲ Β ἀποκλείεται. Ὅθεν συνεπλήρωσα εἰς **[Φ]ειδίπ[π]ου**, ὅπερ ἀπαντᾷ συχνά.

Στίχ. 12. Τοῦ στίχου τούτου τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου περίπου μέχρι τέλους εἶναι λίαν ἐφθαρμένον.

Στίχ. 15. **Μεσσάνιος.** Οἱ Μεσσηνιοὶ παρέμειναν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην φίλοι τῶν Αἰτωλῶν, ὥστε ὁ Πολύβιος πραγματευόμενος ἐν IV, 11 τὰ κατὰ τὸ ἔτος 220 γεγονότα, νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς ἐκ παλαιῶν χρόνων φιλίας καὶ συμμαχίας τῶν Μεσσηνίων πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς. Ὅθεν κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφέα, IV 5, 5, μόνη τούτων ἡ χώρα ἔμεινεν ἀνέπαφος ἀπὸ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ Κλεομενείου πολέμου.

Προξένους καὶ θεαροδόκους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Μεσσηνίᾳ ὄρα καὶ ἐν IG. IV 1² 96^{61. 64}.

Στίχ. 16. **Στυμφάλιος.** Ἡ Στύμφαλος μία τῶν παλαιοτέρων πόλεων τῆς Ἀχαικῆς συμπολιτείας παρέμεινε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κλεομενείου πολέμου πιστὴ εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς. (Πολύβ. II 55, 8. καὶ Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 709).

Στίχ. 18. **Ἀπτεραῖος.** Πρόκειται περὶ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς Κρητικῆς πόλεως, περὶ ἧς ὁ Στράβων ὁμιλεῖ ἐν X 479 § 13.

Στίχ. 22. **Τεγεάτας.** Ἄλλους προξένους καὶ θεαροδόκους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Τεγέᾳ ὄρα ἐν IG. IV 1² 96^{22. 70}. Μετὰ τὸ Τεγεάτας ἔπεται ὄνομα, τοῦ

ὁποίου τὰ δύο πρῶτα γράμματα ὁμοιάζουσι πρὸς Α Δ Λ

Στίχ. 23. **Κρατέριος** οὕτως ἀναγινώσκεται. Καλχηδονίων μνεία γίνεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ Ἱεροῦ.

Στίχ. 26. **Δωριμαχίς.** Καὶ ἐν IG. IV 1² 103⁵² (Κατάλογος Ἀριστοτέλης Δωριμαχίδος).

Σπριθίου. Ἐν Athl. Mitt. 1934 σελ. 61 (II 20) εὑρεται **Σπίθριος** εἰς ἐπιγραφὴν ἐκ Κέω.

Στίχ. 27. **Μεγαλοπολίταν.** Τὸ ὄνομα τοῦ προξένου καὶ θεαροδόκου καὶ τὸ ἐθνικὸν ἐτέθη κατ' αἰτιατικὴν. Ἐν τοῖς ψηφίσμασι τῶν προηγουμένων καὶ τοῦ ἐπομένου ἔτους ἐτέθη κατ' ὀνομαστικὴν. Κατ' αἰτιατικὴν εὑρεται καὶ ἐπὶ ἑτέρας ἐπιγραφῆς δημοσιευθείσης εἰς **Ἑλληνικά** τόμ. Η' τευχ. 1 σελ. 5 ἔξ. εὐρεθείσης ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἀναγραφούσης ὁμοίως προξένους καὶ θεαροδόκους καὶ κειμένης χρονολογικῶς μεταξὺ τῆς ἐν IG. IV 1² 96 καὶ τῆς ἐνταῦθα δημοσιευομένης, ἥτοι εἰς τὰ μέσα περίπου τοῦ Γ' π. Χ. αἰῶνος. Κατ' αἰτιατικὴν ἀνεγράφησαν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἐν IG. IV 1² 96 ἐπιγραφῆς πρόξενοι καὶ θεαροδόκοι πλὴν τῶν ἐτῶν III, V καὶ VII, τῶν ὁποίων οἱ πρόξενοι καὶ θεαροδόκοι ἀνεγράφησαν κατ' ὀνομαστικὴν καὶ τοῦ XV κατὰ δοτικὴν. Ἄλλους προξένους καὶ θεαροδόκους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Μεγαλονπόλει ὄρα ἐν IG. IV 1² 96^{34. 39. 67}. Ἄλλους Μεγαλοπολίτας ἐν τῷ Ἱερῷ ἴδε ἐν IG. IV 1² 73^{24. 623. 624. 656}. Ἡ Μεγαλόπολις, εἰσελθοῦσα ἀπὸ τοῦ ἔτους 235 εἰς τὴν Ἀχαικὴν συμπολιτείαν, παρέμεινε μία τῶν πιστοτέρων πόλεων εἰς τὸν παλαιὸν αὐτῆς ἀρχηγόν.

Στίχ. 28. **Τειχιάδος ἐνερθεν.** Προστίθεται εἰς ἐπὶ πλέον εἰς τοὺς 38 μέχρι τοῦδε γνωστοὺς δήμους.

Ἐν IG. IV 1² 103¹¹² εὑρεται ἀπλῶς **Τειχιάδος** (κατάλο[γ]ος Εὐχάρης Τειχιάδος). Ἐν IG. IV 1² 103⁵⁷ **Ἐνερθεν Οἰσείαθεν** (κατάλογος (!) Μενεκλείδας· ἐνερθεν οἰσείαθεν). Ἐν IG. IV 1² 103¹⁴⁴ **Οἰσείας ὕπερθεν** (κατάλογος Βουλᾶς Κλειδικος. Οἰσείας ὕπερθεν). Ἐν δὲ IG. IV 1² 96⁴¹ ἀπλῶς **ὕπερθεν**, (ἐπὶ τῆς τελείας **ὕπερθεν**, Ξενοκλεῦς). Τοῦτο, ἅτε τῶν ἄλλων δήμων ἀπαντώντων ἀπλῶς, ἄνευ δηλαδὴ τῶν τοπικῶν ἐπιρροημάτων **ἐνερθεν** καὶ **ὕπερθεν**, ἐπροτάθη νὰ διορθωθῇ εἰς (**Οἰσείας**) **ὕπερθεν** κατὰ τὸ ἐν IG. IV 1² 103¹⁴⁴ παράδειγμα¹.

ἴσως ὅμως, μετὰ τὸ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς παράδειγμα, ἐξ ἴσου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διορθώσωμεν εἰς (**Τειχιάδος**) **ὕπερθεν**, ὅτε ἐν IG. IV 1²

¹ Καββαδίας ἔ. ἀ. σελ. 72. Fraenkel IV 1 925¹³ (**Οἰσαίας** per errorem omissum).

103¹¹² πρέπει νὰ νοῆται τὸ ἐν τῶν δύο ἐπιρρημάτων.

Ἡ Ἐπίδauρος μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κορίνθου ἀπεσπάρσθη τοῦ Ἀντιγόνου μετὰ τῶν Μεγαρέων καὶ Τροιζηνίων καὶ προσεχώρησεν εἰς τὴν Ἀχαικὴν συμπολιτείαν (Πλουτ. Ἀρατ. 18-24 Πολύβ. II 43, 4-6. Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 621), ἀλλὰ διαρκούντος τοῦ Κλεομενείου πολέμου, ἡ Ἐπίδauρος, ἡ Τροιζήν καὶ ἡ Ἐρμιόνη ἐγκατέλειψαν τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ μετέστησαν πρὸς τὸν Κλεομένη. (Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 710).

Στίχ. 29. **Θιοχάρεις**. Κατὰ τὴν διάλεκτον τῶν Ἐπιδαυρίων. Πρβλ. καὶ τὰ **Θιῶ** IG. IV 1² 40⁷. 41¹². **Θιωνίς** 208. Περὶ τῆς διαλέκτου τῶν Ἐπιδαυρίων ὅρα ἐν Bechtel Die griech. Dial. τόμος II σελ. 437-515. Hiller IG. IV 1² σελ. 211 ἑξῆς.

Τούσδε. Μετὰ ταῦτα θὰ ἀνέμενέ τις **Θεαροδόκοι** καθὼς γίνεται καὶ ἐν τοῖς προηγούμενοις, ἀντὶ τούτου ὅμως ἔχει ἀμέσως ὄνομα θεαροδόκου. Ἰσως τὸ ὁμόηχον τῆς ἀρχῆς τῶν δύο λέξεων ἐγένετο ἡ ἀφορμὴ νὰ παραλειφθῇ ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ, ὅποτε, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς, μόνον τῷ ἐν στίχ. 27 Μεγαλοπολίτῃ ἐδόθησαν συγχρόνως ἡ προξενία καὶ ἡ θεαροδοκία, ἀφοῦ οἱ ἐν ἀρχῇ, ἐν τοῖς τρισὶν στίχοις, καθὼς κατὰ τὸ τέλος, θὰ ἦσαν πρόξενοι. Ἄλλους εἰς οὓς ἐδόθη μόνον ἡ προξενία ἴδε ἐν IG. IV 1² 58⁷ 96¹⁴. 24. 35. 37. 39 42. 67. 69. 73.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τῆς προξενίας, τῆς θεαροδοκίας, ἡ συγχρόνως τῆς προξενίας καὶ θεαροδοκίας, εἰς οὓς ἤθελον νὰ τιμῆσωσιν οἱ Ἐπιδαυριοὶ δὲν δύναμαι νὰ συμφωνήσω τῷ Καββαδία γράφοντι ἐν ΑΕ. 1901 σελ. 66. «Πάντες δὲ οἱ ἀναγραφόμενοι δὲν εἶναι πρόξενοι καὶ θεαροδόκοι, ἀλλὰ τινὲς εἶναι μόνον πρόξενοι, οἷον ἐν στίχ. 14. » 24. 37 κ. ἀ. Κατὰ ταῦτα ἄλλοι μὲν ὀνομάζοντο » πρόξενοι καὶ θεαροδόκοι, ἄλλοι δὲ μόνον πρόξενοι, » οὐδεὶς δὲ μόνον θεαροδόκος, διότι πᾶς ὀνομαζόμενος θεαροδόκος ὀνομάζετο συγχρόνως καὶ πρόξενος». καὶ ἐν σημ. I. «Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὡς » πρὸς τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν ἐν F. d'Épid. I, » σελ. 105 ἀριθ. 243, ἐπιγραφὴν, ὅτι οἱ ἐν ταύτῃ » θεαροδόκοι ἦσαν καὶ πρόξενοι, ἀνεγράφησαν δὲ » ἐν τῷ λίθῳ ὡς θεαροδόκοι μόνον, διότι τοῦτο ἦτο » τὸ σπουδαιότερον καὶ τοῦτο ἐνδιέφερε κυρίως τοὺς » ἐν τῷ Ἱερῷ, νὰ γνωρίζωσι δηλ. τινὲς οἱ θεαρο- » δόκοι τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Οὕτε τῷ Hiller, γράφοντι » ἐν ΑΕ. 1925-6 σελ. 79. «Οἱ θεαροδόκοι τοῦ » Ἀσκληπιοῦ κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐγένοντο καὶ πρό- » ξενοι τῆς πόλεως τῶν Ἐπιδαυρίων...», ἀφοῦ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς διακρίνεται ἐκάστη τῶν τιμῶν τούτων (στίχ. 5 καὶ 10, 13 καὶ 16, 21 καὶ 23, 37). Ὡς

θεαροδόκοι μόνον θὰ πρέπει νὰ νοηθῶσιν οἱ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 96 ἐπιγραφῆς, οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ψηφισμάτων ἐκείνων, κατὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων διακρίνονται οἱ πρόξενοι, ἤτοι τῶν ὑπ' ἀριθ. I, III, V, ἐνῶ τοῦναντίον οἱ τῶν ὑπ' ἀριθ. IV, VIII, IX, XIII, XIV, εἶναι πρόξενοι καὶ θεαροδόκοι ὁμοῦ. Πρόξενοι καὶ θεαροδόκοι συγχρόνως εἶναι καὶ οἱ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 48, 49, 50, 51, 53 ἐπιγραφαῖς, τῶν IG. IV 1². Καταλόγους θεαροδόκων ἔχομεν καὶ ἐν BCH. 1921 σελ. 4-31 (ἐκ Δελφῶν) Inschr. Olymp. ἀρ. 36, ἐν IG. IV 1 727 (ἔξ Ἐρμιόνης). Θεαροδόκους ἄλλων πόλεων ἴδε καὶ ἐν BCH. 1914 σελ. 457 ἀριθ. 3 καὶ BCH. 1930 σελ. 333, ἐν ΑΕ. 1914, σελ. 167, Fouilles d. Delphes III. fasc. 1, 13². 15². 16³. 24³. 38¹. 109². 125⁶. 158⁴. Fouilles d. Delphes III fasc. 4, 4¹ 12⁵. 20². IG. V2 389. 390. 391. 392. 394. Inschr. Mages. 26³⁰ 27⁴. 32²⁶ 35³² 36²² 38⁵³ 72⁴² Inschr. Priène 111¹⁸⁹. Inschr. Olymp. 39⁹. 28. IG. VII 4138²⁹. 4139³¹. IG. IX 1¹ 179²⁴. 27. 186⁵.

Περὶ τῶν θεαροδόκων προκειμένου ὅρα, ὅσα ἔχουσι γραφῇ παρὰ Boesch ἐν «Theoros», παρὰ τοῦ ἰδίου ἐν Hermes 1917 σελ. 136 ἑξ. Kern ἐν Inschr. Mages Καββαδίας ἐν ΑΕ. 1901 σελ. 65 ἑξῆς, Plassart ἐν BCH. 1921 σελ. 31 ἑξ. καὶ Hiller ἐν ΑΕ. 1925-6 σελ. 79 ἑξῆς.

Στίχ. 30. **Ἀργεῖος**. Προξένους καὶ θεαροδόκους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Ἀργεῖ ἴδε ἐν IG. IV 1² 96¹⁴. 24. 54.

Νέων Ἀσκώνδα Θη[β]αῖος. Περὶ τούτου ὁ Πολύβιος XX, 5 κέ. διηγεῖται, ὅτι ἦτο ἵππαρχος τῶν Βοιωτῶν κατὰ τὸ 227 π. X. (ἐκστρατεία τοῦ Ἀντιγόνου εἰς Καρίαν) καὶ ὅτι ἐλθὼν εἰς βοήθειαν δυσχειμαζομένῳ τῷ Ἀντιγόνῳ («πρὸς τὰς ἐσχατίας τῆς Βοιωτίας, πρὸς Λάρυμναν»), ἐπέτυχε μετὰ τὴν ἐν Σελλασίᾳ νίκην ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ παιδὸς Βραχύλλου εὐεργετήματα. (§ 12 «ἐπιστάτην » ἀπέλιπε τῆς πόλεως (Σπάρτης) Βραχύλλην, ταύτην » αὐτῷ χάριν ἀποδιδούς τῆς τοῦ πατρὸς Νέωνος εὐεργεσίας... καὶ § 13 οὗ μόνον δὲ ταύτην αὐτῶν ἔσχε τὴν » πρόνοιαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ συνεχές, ὅτε μὲν αὐτός, » ὅτε δὲ Φίλιππος, χορηγοῦντες καὶ συνεπισχύοντες » αὐτοῖς ἀντιπολιτευομένοις καὶ πάντας ἠνάγκασαν » μακεδονίζειν πλὴν τελείως ὀλίγων τινῶν...») Ἐν Λεβαδείᾳ εὐρέθη ἐπιγραφὴ μνημονεύουσα ἀναθέσεως γενομένης τῷ Διὶ βασιλεῖ, παρὰ τοῦ **Νέων Φασκώ[ν]δαο** περὶ ἧς ἴδε C. Keil Syll. inscr. Boeotic. σελ. 71 ἀριθ. 11 καὶ IG. VII 3091, χρονολογούμενη ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Τούτου ἔγγονος φαί-

νεται νὰ εἶναι ὁ μνημονευόμενος παρὰ τοῦ Πολυβίου ἐν XXVII, 1¹, XXVII 2¹, XXVII 2⁸ καὶ T. Livius XLIV 43⁶, XLIV 31¹⁵, εἰς τὰ περὶ τὴν ἐν Πύδνᾳ μάχην γεγονότα. Τῆς οἰκογενείας τοῦ Νέωνος τὸ γενεαλογικὸν δένδρον ἴδε παρὰ C. Keil ἔ. ἀ. σελ. 72. Περὶ τοῦ ὀνόματος **Ἀσκώνδας** ὄρα καὶ παρὰ Διογ. Λαερτ. VI 85, ὅπου πρόκειται πάλιν περὶ Θηβαίου, Ἀριστοφ. Σφήκ. 1191, IG. VII 2424¹⁰ (Φερηνίκα Ἀσκώνδου πρόσωπα δύο). Ἡ κατάληξις -**νδας** εἶναι λίαν συνήθης ἐν Βοιωτίᾳ (Αἰσχυρίωνδας, Αἰτώντας, Δεξώνδας, Ἐτυμώνδας, Ἰερώνδας, Φαίνωνδας). Εἰς τὸν ἐντιμότερον λοιπὸν τοῦτον Θηβαῖον ἀπένειμαν τὴν θεαροδοκίαν οἱ Ἐπιδαυριοί, μετὰ τὸ ἀνωτέρω μνημονευόμενον πιθανῶς γεγονὸς (σχῆμα γραμμάτων).

Θεαροδόκον τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Θήβαις ἴδε καὶ ἐν IG. IV 1² 94⁴. Ἄλλους Θηβαίους ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Ἱεροῦ ἐν IG. IV 1² 97²⁵, 122⁴⁵.

Οἰνίλλ[ος]. Ἐν ἐπιγραφῇ ὁμοίως ἐκ τοῦ Ἱεροῦ (IG. IV 1² 102²⁴¹) εὑρεται τὸ ὄνομα γεγραμμένον διὰ τοῦ ἐνὸς λ ἥτοι **Οἰνίλλ[ος]**. Τὰ δύο λ διακρίνονται καλῶς, ὥστε νὰ ἀποκλείεται **Οἰνιάδης**. Πρβλ. καὶ τὰ Ἀρχύλλος, Δόριλλος, Ἡρύλλος, Τέρψιλλος, Ὑβριλλος, περὶ ὧν ἴδε πλείονα ἐν Fick - Bechtel Gr. Personn. σελ. 18.

Στίχ. 31. **Μεγαρεύς**. Μετὰ τοῦτο ὑπάρχει κενὸν ἐνὸς γράμματος, ὅπερ καταλαμβάνει ἡ τελεία καὶ μετ' αὐτὴν κενὸς χῶρος 7 γραμμάτων, τὰ ὅποια ἀπεξέστησαν παρὰ τοῦ χαρακτοῦ. Τοῦ οὕτως ἀποξεσθέντος ὀνόματος ἀπέμειναν δύο γράμματα **Α Ν** πρὸ τοῦ ἐπομένου **Ἰάρων**.

Ἰάρων καὶ Ἰάραξ, ἱαρεῖον, ἱαρεύς, ἱαρογλωσσόμον, Ἰαροκλῆς, ἱαρομνήμων, ἱαρός, Ἰαρώννυμος, ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Ἱεροῦ.

Ἀργεῖος. Τὸ Ἀργος προσεχώρησεν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν συμπολιτείαν τῷ 229, ἀφοῦ ἐπανειλημμένως εἶχεν ἀποπειραθῇ ὁ Ἀρατος νὰ τὸ καταλάβῃ (241/0, 235). Τῷ 225 κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Κλεομένους διὰ προδοσίας τοῦ Ἀριστομάχου καὶ μετὰ ἐν ἔτος ἀνῆκε καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν συμπολιτείαν (Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 711).

Στίχ. 32. **Χαιρωνεῖς** ἀπαντῶσι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ Ἱεροῦ.

Θεσπιεῖς. Θεαροδόκους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Θεσπιαῖς ἴδε ἐν IG. IV 1² 94⁶. Ἄλλους Θεσπιεῖς ἐν τῷ Ἱερῷ ἐν 97²².

Στίχ. 33. **Φαίνανδρος**. Ὁμοίως καὶ ἐν BCH.

1929 σελ. 446. ἀριθ. 24⁶ καὶ BCH. 1883 σελ. 13 στίχ. 22.

Στίχ. 34. **Ταναγραῖοι**, ἀπαντῶσι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ Ἱεροῦ.

Ἡ ὕπαρξις τόσων θεαροδόκων εἰς τὰς Βοιωτικὰς πόλεις, ἴσως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄσχετος πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτικῶν πόλεων, ὅπως ἄσχετος πρὸς τι κοινὸν τῶν Κρητικῶν πόλεων δὲν δύναται νὰ εἶναι καὶ ἡ ὕπαρξις τῶν ἐν στίχ. 7 - 9 θεαροδόκων (περὶ τῶν κοινῶν τῶν Κρητικῶν πόλεων ἴδε Beloch ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 725 ἔξ.). Θεαροδόκους κατασταθέντας παρὰ κοινῶν ὄρα καὶ ἐν Inschr. Magnes. ἀριθ. 25 (παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν **Βοιωτῶν**) ἀριθ. 28 (παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν **Αἰτωλῶν**), ἀριθ. 41 (παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν **Ἀκαρνάνων**), ἀριθ. 34 (παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν **Φωκέων**).

Στίχ. 35. **Μεσατεύς**. Ἐπίθετον τοῦ Διονύσου, ὅπερ ἔλαβεν ἐκ τῆς Ἀχαϊκῆς πόλεως «Μεσαῖτις». Περὶ ταύτης ἴδε Πανσαν. VII 18 4 - 6, 19¹, 20⁸. Ὑπὸ τοιοῦτον ὄνομα, βασιλεύοντα ἐν Δελφοῖς, εὐρίσκομεν ἐν Fouilles d. Delphes III. fasc. 3, 103⁷ καὶ 116⁴ καὶ Fouilles d. Delphes III fasc. 1, 54⁸, ἐπὶ ἐπιγραφῶν χρονολογουμένων ὁμοίως ἐκ τοῦ Γ. π. X. αἰῶνος.

Εὐάγορος Ἀβρομά[χ]ου. Εἰς ἐπιγραφὴν ἐκ Δελφῶν χρονολογουμένην εἰς τὸ ἔτος 129 π. X. (Fouilles d. Delphes III fasc. 2, 172⁵⁶) εὑρεται Ἀβρομάχος Ε[ὐαγόρου] (;).

Δελφοί. Θεαροδόκους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Δελφοῖς ὄρα ἐν IG. IV 1² 95³.

Ἀσύννομος Λυσιάδου Ἀθηναῖος. Ἐν IG. II³ 1364 εὑρεται **Ἀσύννομος Λυσιάδου** ἐξ Οἴου, ἐπὶ ἐπιγραφῆς ἀνηκούσης κατὰ τὸν Koehler εἰς τοὺς περὶ τὸ 350-300 π. X. χρόνους. Ἐν IG. II³ 1365 εὑρεται ὁσαύτως **Ἀσύννο[μος] Λυσιάδο[υ] ἐξ Οἴου**, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἴδιος γράφει «Hic Astynomus nepos fuisse videtur eius, ad quem titulus qui praecessit pertinet». Μὲ τὸν νεώτερον τούτων φαίνεται ὅτι δύναται νὰ ταυτισθῇ ὁ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς. Περὶ τοῦ ὀνόματος ὄρα καὶ ἐν IG. II² 768¹⁹ Fouilles d. Delphes III fasc. 2, 15¹¹³, IG. XII³ 566. 293. IG. IX 1¹ 17⁶⁴. IG. XII³ 249 β³⁶⁶. Θεαροδόκους τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Ἀθῆναις ὄρα καὶ ἐν IG. IV 1² 94³. Αἱ Ἀθῆναι ἡλευθερώθησαν τῷ 228, χωρὶς ὅμως νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν συμπολιτείαν.

Στίχ. 36. **Αἰγινάτας**. Θεαροδόκοι τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Αἰγίνῃ, ἀπαντῶσι διὰ πρώτην φορὰν.

Ἡ Αἴγινα μέχρι τοῦ 228 ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν κατεχόντων τὸν Πειραιᾶ Μακεδόνων στρατηγῶν. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν ἐλευθερωθεῖσα καὶ αὕτη προσεχώρησεν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν συμπολιτείαν (Πλούταρχ. Ἀρατ. 34. Περὶ τῆς χρονολογίας ἴδε Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 640).

Πατρο[κ]ασίδας. Τοῦ 6 γράμματος ἵχνη μόνον διακρίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου. Τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ διὰ πρώτην φορὰν. Θεαροδόκος τῶν Ἐπιδαυρίων ἐν Τροιζῆνι ἀπαντᾷ διὰ πρώτην φορὰν. Ἡ Τροιζὴν ἀπέστη τοῦ Ἀντιγόνου μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κορίνθου ὑπὸ τοῦ Ἀράτου καὶ προσεχώρησεν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν συμπολιτείαν, τῷ δὲ 225 μετὰ τῶν γειτονικῶν πόλεων Ἐπιδαύρου καὶ Ἐρμιόνης μετέστη πρὸς τὸν Κλεομένην.

Στίχ. 37. **Σιράτιος Αἰσχίνα Πλαταιεύς.** Ἐπὶ τῆς ἐν IG. V 2 ὑπ' ἀριθ. 368 ἐπιγραφῆς, ἐφ' ἧς εἶναι ἀναγεγραμμένοι κατὰ πόλεις πρόξενοι τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως Κλείτορος, ἐν στίχ. 13 εὑρεται ΣΤΡΑΤ[Ι]ΟΣ? ΑΙΣΧ-

Ποίας πόλεως πρόξενοι ἦσαν ἀναγεγραμμένοι ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς δὲν γνωρίζομεν, διότι ὁ λίθος εἶναι θραυσμένος τὰ ἄνω. Ἐν στίχ. 18 ὁμοῦς ἀναγινώσκειται: **Ἀλυζαῖοι**, ἐν 20 **Ἀμπρακιδῶται**, ἐν 27 **Χαλκιδεῖς**, ἐν 31 **Κρηῖτες**, ἐν 37 **Ταραντίνοι**, ἐν 38 π. . . **ΗΛΙΕΙ** ἐν 46 **Μεσσάνιοι**, ἐν 50 **Σινωπεῖς**, ἐν 54 **Ἀλεῖοι**, ἐν 59 **Πατρεῖς** κλπ. Παρὰ τοῦ ἐκδότου τῆς ἐπιγραφῆς διορθώθησαν τὰ ἐν στίχ. 38 γράμματα εἰς **Π[λατ]αιεῖς**. Ἡ θέσις ὁμοῦς τῶν προξένων τῶν Πλαταιέων μεταξὺ τῶν προξένων τῶν Ἰταλικῶν πόλεων εἶναι ὀλίγον τι περιέργως. Φυσικώτερον θὰ ἦτο ἔάν ἦσαν πρὸ ἢ μετὰ ἀπὸ τοὺς τῶν πόλεων τῆς Ἀκαρνανίας. Εἶναι λοιπὸν πιθανὸν ὅτι οἱ τῶν Βοιωτικῶν πόλεων πρόξενοι ἦσαν ἐν ἀρχῇ, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ οἱ τῶν Πλαταιέων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀνωτέρω υἱὸς τοῦ Αἰσχίνου, ἐν δὲ τοῖς ἐν στίχ. 38 γράμμασι θὰ ὑποκρύπτεται τὸ ἔθνηκον κάποιας τῶν Ἰταλικῶν ἢ Σικελικῶν πόλεων. Καὶ οἱ χρόνοι δὲ ταύτης συμφωνοῦσι πρὸς τοὺς τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς, διότι ἐνῶ ἐν στίχ. 75 καὶ 114 γράφει **Μαντινεύς**, ἐν στίχ. 169 γράφει **[Ἀ]ντιγονῆ**.

Στίχ. 38. **Μαντινεύς.** Ἡ Μαντινεῖα προσεχώρησε τῷ 243 εἰς τοὺς Αἰτωλοὺς, τῷ δὲ 228 τῆς ἐπέτρεψαν οὗτοι νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἀρχαίαν φιλίαν τῆς μετὰ τὴν Σπάρτην. Τῷ 227 κατελήφθη δι' αἰφνιδισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀράτου καὶ τῷ 226 προσεχώρησεν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους. Τῷ 223/2 κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου καὶ τῶν συμμάχων του. Ἐνεκα

τῆς προδοσίας τῆς Ἀχαϊκῆς φρουρᾶς τῷ 226 ἡ πόλις ἐτιμωρήθη σκληρῶς. Ἀπωκίσθη μὲ Ἀχαιοὺς, ἀφοῦ οἱ κάτοικοί της ἐξηνδραποδίσθησαν καὶ ὠνομάσθη Ἀντιγόνεια πρὸς τιμὴν τοῦ Μακεδόνα βασιλέως, ὄνομα ὃπερ παρέμεινεν ἐν ἐπισήμῳ χρήσει μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ (Πολύβ. II. 61, Πλούταρχ. Ἀρατ. 45, Πausan. VIII, 8, 11). Περὶ τῆς χρονολογίας ἴδε Beloch. ἔ. ἀ. IV 1 σελ. 714, IV 2, 222.

Ἡ μνεῖα κατὰ ταῦτα προξένου μὲ τὸ παλαιὸν ὄνομα τῆς πόλεως ἀποτελεῖ «terminum ante quem» διὰ τὴν χρονολόγησιν τῆς ἐπιγραφῆς.

Λυκόρτας, Κυνόρτας ἴδε Fick - Bechtel. ἔ. ἀ. σελ. 226.

Αἰτωλός. Τὸ ὄνομα εὑρεται καὶ ἐν Inschr. Magnes. 93^{c 25}. IG. XII³ suppl. 1302⁶³ (ἀπελευθερός). Πρβλ. καὶ τὰ **Ἀρκὰς** Kawerau Delphinion in Milet 122¹⁸⁷, Inschr. Olymp. 843. **Ἀκαρναν** IG. XII⁸. 287⁶ 333¹⁰ 306²⁷ 354²⁸ 279⁶⁰, **Βοιωτός** IG. XII⁸. 206⁸ 293¹². **Φθιώτης** Fouilles d. Delphes III f. 5, 48^{1. 34} (Φθιώτης Τεγεάτας), περὶ ὧν ὄρα πλείονα παρὰ Fick-Bechtel. ἔ. ἀ. σελ. 333 ἔξ.

Εὐκάλλιος ἀπαντᾷ διὰ πρώτην φορὰν καθ' ὅσον γνωρίζω.

Στίχ. 39. **Ἰππότας.** Τὸ πέμπτον γράμμα ὁμοιάζει πρὸς Γ. Ἰππότας καὶ ἐπὶ τῆς ἐν IG. IX 2, ὑπ' ἀριθ. 562¹¹ ἐκ Λαρίσης ἐπιγραφῆς καὶ Fouilles d. Delphes III fasc. 1, 183⁵.

Στίχ. 40. **ἈΞΙΟΣ** Μετὰ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ στίχῳ **Μεγαρεύς**, δὲν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου ἵχνη γραμμάτων, ὥστε ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τεσσαρακοστοῦ στίχου δὲν πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν ἔθνηκον τῆς Κρητικῆς πόλεως, ἀλλὰ ὄνομα, οἷον **Ἀξίος** ἢ **Πράξιος**, ἀφοῦ εὑρεται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς (IG. II³ 1828).

Μετὰ τὴν εὔρεσιν καὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιγραφῆς ἔρχεται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐπικαιρότητα τὸ ζήτημα τοῦ συστηματικοῦ διορισμοῦ τῶν θεαροδόκων κατὰ πόλεις· ὁ Hiller, ἐν ΑΕ. 1925-1926, πραγματευόμενος τὴν ἐν IG. IV 1² ὑπ' ἀριθ. 94/5 ἐπιγραφὴν γράφει ἐν σελίδι 83. «Ἡ πρώτη ἰδέα θὰ εἴνε ὅτι » ἡ οἰκοδομὴ καὶ ἡ διακόσμησις τοῦ Ἀσκληπείου » ἀπῆρταν ἀναλώματα μεγάλα, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν οἱ Ἐπιδαυριοὶ ἀποστέλλαντες ἀπανταχόσε τῆς » Ἑλλάδος πρεσβευτὰς συνήθροισαν χρήματα κατὰ » τὸ διπλοῦν παράδειγμα τῶν Δελφῶν (τοῦ ἔκτου καὶ » τοῦ τετάρτου αἰῶνος) καὶ ἄλλων, ... ἀντὶ δὲ τῶν

»δωρεῶν ἔδωκαν τοῖς ἐν ἑκάστῃ πόλει εὐργέταις
»τοῖς προὔχουσι τὴν τιμὴν τῆς θεαροδοκίας...».

Ἴσως διὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἐκείνην δύναται νὰ
ἰσχύῃ τοῦτο. Πιθανώτερον ὅμως φαίνεται ὅτι πρό-
κειται γενικῶς περὶ εὐεργετῶν τοῦ Ἱεροῦ ἢ τῆς
πόλεως τῶν Ἐπιδαυρίων, ἐὰν δὲ ἀποβλέψῃ τις
εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐπὶ ἑκάστης τῶν τεσσάρων
τούτων ἐπιγραφῶν ἀναγραφομένων πόλεων, θὰ
ἠδύνατο νὰ νομίσῃ ὅτι αἱ σχέσεις τοῦ Ἱεροῦ μετὰ

τῶν διαφόρων πόλεων ἐπηρεάζοντο ὑπὸ τῶν πολι-
τικῶν περιστάσεων ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῇ ἑνταῦθα
λ. χ. δημοσιευομένῃ ἐπιγραφῇ, οὐδὲ εἰς κάτοικος
τῶν Ἑπειρωτικῶν, τῶν Μακεδονικῶν ἢ τῶν Θεσ-
σαλικῶν πόλεων ἀναγράφεται.

Ναύπλιον Αὐγούστος 1934.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΜΙΤΣΟΣ